

Varstukas

Nr. 25

reede, 24. oktoober 2008

3 EEK

Varstukas on jõudnud noore mehe ikka- tänas ilmub ajalehe 25. number. Kui siia lisada tema eelkäija Vahtralehe neliteist väljaannet, siis saame kätte päris täismehhe mõõdud. Sellega ajalehe mehelik pool piir- dub. Aasta-aastalt jääb lehetegijate hulgas noormeeste osakaal väiksemaks. Hetkel on üheksateistküme nn ajakirjaniku seas vaid kaks tugevama poole esindajat. Sellisel juhul ei maksa imestada, kui feminiinne hääl kõvemini ja kaugemale kostab. Ehk tasub noortel meestel mõelda ja aru pidada?

ELU

Traditsioonilises rebaste ris- timise ürituses pole midagi muutumatut: pead pöörita- ma ajavad lõhnad, toored munad, mädanenud õunad, kinniseotud silmad.... Rahvale läheb see peale, jõuab Monika järeldusele, ei nurise rebased ega pealt- vaatajad. Lk 3

ARVAMUS

Maarja küsib, milliseid üri- tusi korraldada ja keda Varstusse esinema kutsuda, et noored inimesed rahul oleksid ning ettevõtmistes aktiivselt osaleksid. Pole ju mõtet korraldajatel vaeva näha, kui noortepeol rahvast pole. Lk 4

EKSPERIMENT

Tegelikult inimene ei vaata, kui palju ja mida ta sööb. Kerttu tegi arvutuse, palju saab paki krõpsude, pudeli limonaadi ja shokolaadi- tahvli asemel tervislikku toitu. Lk 5

MEEDIA

Uskumatu, kuid tõsi on see, et noori inimesi köidavad kõige enam õudusfilmid. Õpilaste seas korraldatud väikeses usutluses sai Sandra teada, miks. Lk 8

Toimetus: Randar Pazuhanitsh, Anzhelika Mändmaa, Kerttu Jalandi

1 veerandil toimunu

Sündmusi kogusid Elina ja Elisa Kiis XII klassist

September:

Noorkotkaste-kodutütarde esindus (3 õpilast) võttis osa maakonna koondrühma kuuludes Valgamaal toimunud matkast "Kuperjanovi rada"

Varstu KK osales üleriigilises liikumises "Reipalt koolipinki". Sellega seoses võtsid 10. ja 12. klassi õpilased ning mõned õpetajad osa jalgsimatkast (12 km) mööda vana kitsarööpalist raudteetammi, uurisid loodust ja elu selles piirkonnas. Osalejaid oli kokku 40

7. klassi õpilased osalesid (väga vihmasesel) lastekirjanduse õppepäeval Pokumaal. Üritust juhtis karismaatiline Contra

Enamus põhikooli õpilasi osales Antslas korraldatud Aksel Kersna mälestusvõistlustel kergejõustikus

Kadri Gerberg võttis edukalt osa Tallinnas SEB sügisjooksul

Abituriendid ristisid kümnendikud rebasteks

1. klass käis õpperetkel vallamajas tutvumas tähtsate inimestega, kes meie elu edendavad

Tähistati sügise algust laululise vahetunniga. Laulud olid pühendatud sügisele. 3-4 klass tervitas sügist kireva klassiõhtuga

Õpilased osalesid maakondlikul murdmaajooksul. Parimad tulemused olid: TA 2000m jooksus Jane

Pakkumised koolivaheajaks

Keethe Komp
X klass

Kuhu minna vaheajal, on kindlasti paljude õpilaste probleem. Me kõik tahame, et meie vaheaeg oleks eriline ja täidetud võimalikult paljude ürituste ja tegevustega. Siin siis mõned sündmused, millest oleks huvitav vaheajal osa saada

Jürgen Veber - TRIKIMEES - 100% LIVE
25.10.2008 - 16:00 SAKU SUURHALL, Tallinn
LAULUD TÄHTEDEGA

Saluorg 1.koht ja TB 500m jooksus Kreetel Kikkas
2.koht

Põhikoolipoisid käisid Võrus jalgpalli mängimas ja saavutasid 3.koha. Keskkoolipoisid käisid ka jalgpalli mängimas, kuid neil ei läinud nii hästi

Merilin Mändmaa ja Jane Saluorg osalesid Rakveres üle-eestilisel õpilaskonverentsil "Minu Haridus"

Oktoober:

Koolis tähistati õpetajate päeva

Toimus orienteerumise maakondlik võistlus Mõnistes

Algas stendiviktoriin, mis lõpeb 10.novembril

9. klassi õpilased viibisid Tartu-reisil

Toimus NK ja KT maakondlik tuletõrjevõistlus Varstus

Veerandi viimasel päeval korraldab ÕOV Varstu Kultuurikeskuses "Rooside sõja" finaali ja "Diskorite paraadi"

5.-8. klassi lapsed külastavad Palamuse muuseumi ja Tartu linna

26.10.2008 - 19:00	ETV 4. stuudio, Tallinn
Vana Baskini Teatri etendus PUBLIKULE KEELATUD	
27.10.2008 - 19:00	Kultuurmaja Kannel
SIMPLE PLAN	
29.10.2008 - 19:00	ROCK CAFE, Tallinn
Muinastutt-muusikal TUHKATRIINU	
29.10.2008 - 03.11.2008	SALME KULTUURIKESKUS, Tallinn
DAGÖ	
04.11.2008 - 20:00	Viljandi Pärimuusika Ait

Kuna paljud üritused toimuvad siiski kaugemal, soovitan kõigil kodus mõnusalt aega veeta ja koolist tühjenenud akud korralikult täis laadida.

Raamatud ämbrisse ja purgid sappa

Monika Toom
XI klass

Nagu ikka kombeks, toimus ka sel aastal rebaste ristimine. Rebaseid oli tublisti, nimekirjas tervelt 30 hinge.

Vaeste kümnendike hommik algas sellega, et neid aeti võimlasse ja kästi oma koolikotid ämbrisse tühjendada. Lisaks sellele lõhnastati neid mitmesuguste õlidega, mis lõpupoole ajasid juba pea pööritama. Igal vahetunnil kogunesid rebased jällegi saali, kus tuli mängida erinevaid mänge. Näiteks pidi iga rebane tegema mingi häälightsuse. Kelle häälightsus pealtvaatajatele kõige enam meeldis, see ka mängu võitis. Võitjaks osutus selles mängus Tanel. Veel tuli meisterdada lennukit ja teha mitmesuguseid tükke.

Sööklas pidid rebased kahvli ja noa asemel kasutama hoopiski väikest puulabidat, mis ei olnud kuigi pikk ega lai. Selle abil tuli neil süüa toitu, mida sellel päeval pakuti.

Pealtvaatajana oli kogu protseduuri päris huvitav ja naljakas jälgida. Mõned ei hakanudki pulga abil toitu kühveldama, vaid valasid selle targalt üle kausiääre taldrikule.

Kella 13.00 -ks jõudis kätte õige ristimine. Pealtvaatajad olid kogunenud koolimaja taha võimlause juurde ootama, millal peategelased välja ilmu-

vad. Lõpuks nad tulid, kinniseotud silmadega, abiturientide käevangus.

Lõpuks nad tulid, kinniseotud silmadega, abiturientide käevangus.

Esimene asi, mida teha tuli, oli ämbris olevast soolveest õun välja võtta. Rebaste nägude järgi otsustades polnud see vedelik just kuigi maitsev. Lisaks sellele tuli, muna suus, teha kukerpalli. Loodeti, et muna läheb suus katki, aga ei,

kümnendikud suutsid kukerpalli teha nii, et muna jäi terveks. Nii löödigi muna neile lihtsalt pähe.

Veel tuli käia läbi mädanenud õunte, süüa tundmatu päritoluga ollust, kasta käsi siirupipotti ja seejärel sulekotti ning laulda mõnusat laulujuppi abiturientidele.

Ristimine lõppes aga väikese külmetamisega, kuna rebastel tuli jalgupidi järve ronida. Nii mõnegi nägu kiskus krimpsu, kui vees tuli seista, kuid siiski suudeti külmale vastu panna.

Vahepeal küsisin rebaste käest ka kommentaare, mis nad ise asjast arvavad. Nii mõnigi oli kidakeelne ega soostunud vastama, kuid üldiselt oldi asjaga rahul. Ka pealtvaatajatele meeldis.

Õhtul said kõik, kes soovisid, kuulata kultuurimajas Slide Fifty`t ja pidutseda hilisõhtuni

"Reedeõhtune palavik"

Maarja Mändmaa
XI klass

Varstu Kultuurikeskuses toimus 19. septembril nõ "suur" noortepidu, kus kohal oli vaevalt 50 inimest.

Kui mina esimest korda kuulsin, et Varstusse on kutsutud noortebänd Slide Fifty, sattusin vaimustusse (olguigi, et ma sellest bändist eriti midagi ei teadnud ja sellist muusikat väga tihti ei kuula) ning mõtlesin: "Oh, lõpuks ometi toimub siin midagi peale diskode!" Kahjuks sai minu vaimustushoog ruttu läbi, kui kuulsin küsimusele "Mina ütleks selle peale seda, et midagi. Avaldage oma arvamust vastust" Mul muudki teha!" **Võrus ja Tartus saadakse küll ürituste suhtes ja kui mõni hea Hiljem selgus, et selle "muudki pidudel käia, kus pole sugugi idee tuleb, võite alati huvijuhi teha" all mõeldi Varstu bussijaa-odavamad kontsertide hinnad, aga poole pöörduda. Vaevalt et keegi tahaks seda aastat ilma ühegi ürituseta korda saata. Pole ju**

olemist. Muutusin veel murelikumaks, kui neid inimesi ei olnud enam üks, vaid neid sai juba kahe käe peal kokku lugeda. Optimistina (nagu ma tavaliselt ikka olen) mõtlesin, et no sada inimest peaks ikka täis saama. Minu ootused olid kahjuks liiga suured, sest peole saabudes ja nähes seda vähest rahvahulka, valdas mind täielik piinlikus- ja häbitunne. Poisid olid nii kaugelt siia imepisikesse külasse sõitnud, et põhimõtteliselt mitte kellelegi esineda. Tagantjärele mõtlen, mis nad nüüd küll Varstust arvavad. Kindlasti liiguvad ka muusikute seas kuulujutud ja kui noored tahaks uuesti Varstusse mingit bändi, siis ütleks see bänd ilmselt korraldajatele ära (mille üle ma ka ei imestaks). Kes see ikka tahab käputäiele

inimestele esineda?

Mis siis valesti läks? Olen kuulnud, et paljude jaoks oli pileti hind liiga kõrge. Mina ütleks selle peale seda, et Võrus ja Tartus saadakse küll pidudel käia, kus pole sugugi odavamad kontsertide hinnad, aga siia, Varstusse, ei saa nüüd tuldud. Tänapäeval ei saa ühelegi kontserdile piletit alla 100.- krooni (v.a. juhul kui oled laps). Karm reaalsus, kas pole?

Ah, mis ma siin ikka tagantjärele tänitan! Mis tehtud, see tehtud. Üldiselt mulle ei millegi kallal iriseda, aga noored, kui te tahate üritusi (midagi huvitavat siia rutiinsesse koolipäeva, mis ka teile meeldiks), siis peate ise aktiivselt kaasa lööma ja ettevõtlikud olema, sest iseenesest ei juhtu siin elus

midagi. Mul muudki teha!" **Võrus ja Tartus saadakse küll ürituste suhtes ja kui mõni hea Hiljem selgus, et selle "muudki pidudel käia, kus pole sugugi idee tuleb, võite alati huvijuhi teha" all mõeldi Varstu bussijaa-odavamad kontsertide hinnad, aga poole pöörduda. Vaevalt et keegi tahaks seda aastat ilma ühegi ürituseta korda saata. Pole ju** mõtet korraldada midagi, millest keegi osa ei võta ja mis on korraldajate aja ja raha raiskamine.

Kui laps saab lapse...

Tiiu Kasak
XII klass

Tänapäeval on tavaline asi, et laps saab lapse. Paljud vanemad võivad küsida, miks nii noorelt?!

Noorus on üpris suhteline mõiste. Kui noorelt emaks saad, on alguses raske, sest puuduvad elukogemused. Kuid kogemus tuleb õppides ning emaks ei sünnita, vaid saadakse. Noor ema on ju ilus ema ning teinekord ongi laps parem saada varem kui hiljem... See, millal keegi lapsevanemaks saab, on väga isiklik ning igäühe enda asi. Keegi siin kohut mõista ei

saa ega tohigi. Nõu võib muidugi alati anda. Küsisin koolirahvalt, mida sellest lapsesaamisest arvata. Sain ootuspäraseid vastuseid. Keegi pole veel valmis selliseks suureks vastutuseks. Põhjenduseks toodi, et liiga noor ollakse ning elukogemusi vähe või ei olda lihtsalt valmis, et tahetakse veel kõvasti "mõllu" panna. Küsisin, et mis siis ikka saab, kui selline lugu juhtub. Ja vastuseks sain, et kindlasti ei juhtu seda minuga, kuid selliseid asju ei tea ju kunagi ette.

Arvan, et selle, millal keegi otsustab lapsevanemaks saada, tunneb igaüks ise ära ning siis ei jää teistel muud üle kui aktsepteerida seda otsust ning loota, et leidub häid inimesi, kes vajadusel abikäe ulatavad. Kindlasti pole vaja lapsesaamisega kiirustada, sest noorust tuleb enne ikka nautida.

Kerttu arutleb elu üle

No vaata ometi, mis sa suhu pistad!!!

See Varstuka eksperiment on rohkem suunatud tüdrukutele, kuid kui leidub ka poisse, kellele on vähegi tähtis, kui palju kaloreid nad sisse söövad... Laske aga käia.

Me tegelikult ei pane tähele, kui palju tegelikult sööme. Olgu, need üksikud, kelle enesedistsipliin on tugev ja päevas tarbitud kalorite hulk on väga tähis, au teile. Kuid ülejäänutele ei jää kuidagi meelde, et alles lõunavaheajal sai poes käidud ja üks shokolaad võetud. Pärast tundide lõppu käiakse uuesti poes ja võetakse mingit limonaadi ning näiteks pakk krõpse ka.

Minu eksperiment seisneb selles, et ma arvutan ümber, kui palju saaks süüa erinevaid puu- ja juurvilju 1000 kcal eest. Ühesõnaga, 1 pakk krõpse, pudel limonaadi ja shokolaadibatoon võrdub:

- u 7 kilo kurke
- u 2,5 kilo porgandeid
- pool kilo avokaadosid
- 5 kilo tomateid
- u kilo banaane
- u 2 kilo õune
- peaaegu 2 kilo apelsine
- peaaegu 1,5 kilo kiiviseid
- peaaegu 3,5 kilo arbuusi
- peaaegu 3 kilo melonit
- peaaegu 1,5 kilo viinamarju
- u 2 kilo maasikaid
- u 2 kilo mustikaid
- peaaegu 150 gr kookoshelbeid
- u kilo herneid
- peaaegu 6 kilo lehtsalatit

Millegipärast ma usun, et keegi ei jõua korraga ära süüa 7 kilo kurke. Aga ma tahaks teile selgeks teha, et kui te ostate poest krõpsude asemel nt õunu, siis ei teki üleliigseid kilosid ja te saate palju rohkem eluks vajalikke vitamiine ja toitaineid.

Söömine on ainus tegevus, mis toidab, kuid toitigem tervislikult!

Kuperjanovi uimaninad

Oktoobrikuu alguses üllatas kogu Eesti rahvast uudis, et Kuperjanovi üksik-jalaväepataljonis avastati igal neljandal noorsõduril narkopohmell. Mis on kõige huvitavam fakt ja mis jäi mulle kõrva: paljud noored tunnistasid võimalusel vabatahtlikult, et nad on tarvitanud narkootikume.

Postimehe kokkuvõte:

"Politsei korraldas Eesti eliitväeossa Kuperjanovi üksik-jalaväepataljoni saabunud uutele ajateenijatele ootamatu reidi ja tuvastas, et iga neljas kontrollitud noorsõdur oli narkopohmellis." MIS TOIMUB? Noored mehed, ELIITVÄEOSA, meie tulevane kaitse ründavate võõrjõudude vastu! 104-st kontrollitud noormehest 26-l oli organisemis jälgi uimastitest. Kust me teame, et rindele ilmuvad kained sõdurid? Niigi hiilivad palju noorukid sõjaväekohustusest ära. Lihtsalt ahastus tuleb peale. *"Ma olen näinud, et Eesti inimeste jaoks, kes on niivõrd võõrdunud sõjaväest ja sõjatehnikast, ..."* (Kaitseväe juhataja kindralleitnant Ants Laaneots) Miks ei huvita Eesti inimesi kodumaa kaitsmine? Me kardame rünnakuid, aga suurem osa rahvast mõtleb, et küll meie sõjavägi ikka hakkama saab. Las teised kaitsevad. Me oleme liiga ära harjunud oma vabadusega. Paljud naersid ja ei uskunud, kui Johann Bäckman kuulutas, et 10 aasta pärast ei pruugi olla Eesti Vabariiki. No inimesed, saage üle oma mannaroosast unelmast! Mõelge ometi tulevikule! Või tahate circa 15 aasta pärast laulda ülistuslaule Suurest Juhist ja Õpetajast Putinist?

Üks päev Janika ja tema

Anzhelika Mändmaa
X klass

Umbes pool aastat tagasi tekkis Varstu keskusesse aedik ja mõni nädal hiljem jalutas seal ringi poni koos hobustega. Kõikide huvi oli suur - mis toimub! Uurisin asja lähemalt ja selgus, et kõige selle taga on rõõmsameelne ja optimistlik Janika Jõgeda (41), kelle käest sai asja lähemalt uuritud

Kuidas sinu ja hobuste sõprus alguse sai?

Ikka lapsepõlvest. Alustasin Väimelast. Olin siis 9 aastane. Nii väga tahtsin trenni minna. Vanemad lõpuks nõustusid ning sealt kõik alguse sai. Pärast Väimelat tuli Rõuge. Meil kujunes Rõuges oma seltskond. Kõigil oli oma kindel hobune, kellega sõideti ning kelle eest loomulikult kogu südamega hoold kanti. RRT ehk Rõuge ratsatrenn - no tõeline fännide klubi! Ikka hulga aastaid sai Rõuges käidud. See aga ei unune iial.

Tänaseks on siis meie perel päris omad hobused. Aasta tagasi sai selline otsus tehtud.

Mitu hobust sinul praegu on?

4+1

Shetlandi poni Liina. Tema on meie tallis külaline. Teised kõik on meie pere hobused. Shetlandi poni Kondor, vanatüübiline tori hobune Ultra, vanatüübiline tori hobune Hildi ja eesti-araabia ristand Morgan, kes oma temperamendilt tegelikult sobiks hobisporti. Tippsport on sootuks teine teema.

Millised on sinu lemmikhobuste tõud?

Minule sümpatiseerivad Eesti omad tõud: eesti hobune, tori hobune ja eesti raskeveo hobune. Meie tallis on täna esindatud tori tõug, täpsemalt tori tõu universaalsuund ehk siis mitmekülgse kasutustarbega hobune.

Kui kõik kenasti laabub, siis on kevadel oodata 2 varssa.

Jah, ega siiski väga kindlat piiri tõugude vahele tõmmata saa. Shetlandi ponid on ju ka vahvad tegelased.

Kui palju aega kulutad hobustega tegelemisele?

Päris palju. Minule meeldib nendega tegeleda. Aega kulub täpselt nii palju, kui seda endale lubad. Paar tundi päevas ikka läheb igapäeva toimingutele. Treeningute päeval võib lisada 3-4 tundi julgelt juurde.

Millised on ratsutamise algtõed?

Kõik saab alguse siiski armastusest hobuse vastu. Kui nüüd ratsutamisest täpsemalt rääkida, siis oluline on lugupidav suhtumine hobustesse. Selle all mõtlen, et pole vaja põhjendamatuks teda nn suust kiskuda. Asjad ei käi ka nii, et hops sadulasse ja kihutama, nii et hobusel suust vahtu lendab. Kõigepealt ikka soojendus, siis intensiivsem trenn ja pärast 10 kuni 20- minutine mahajahutus. Ega 500-600 kg kaaluvat looma inimene jõua jõuga kinni pidada. Kui saavutatakse usaldus hobuse ja ratsaniku vahel, siis on kõik hästi.

neljajalgsete sõprade seltsis

Oskused ja nipid tulevad treeningute käigus. Nii et - jah. Algtõeks nimetaksin lugupidamist. Olen nii oma lastele kui trennilastele tänulik, et see omadus on neil olemas.

Kas ratsutamisel varitsevad ka mingisugused ohud?

Ratsutamine on kõrgendatud riskiga tegevus. Ohud on kahtlemata olemas. Seda peab teadma ning eelnevalt lastele selgitama. Enamasti on inimene ise süüdi - see tuleneb kas siis hooletusest või tähelepanematusesest. Kukkumisi juhtub tulema eriti intensiivsetes treeningutes.

Väga oluline on oma hobuse iseloomu tunda. Minu puhul on nii, et kuna ma nii palju viibin nendega koos, siis tean, kuidas hobused võivad käituda. Treeninguid algajatega olen alustanud lausa käekõrval jalutamisest ja nii järk-järgult edasi. Kui tunnen ja näen, et laps on valmis iseseisvalt hobust juhtima, siis lasen vabalt platsi peal sammu teha, et algaja omandaks õiged juhtimisvõtted. Kui oskus hobust juhtida käes, siis alustame traaviga ning edasi proovime galoppi, viimast siiski alles 10-15 treeningu korral.

Tihedamini võib juhtuda, et hobune astub inimesele kogemata jala peale. Et jalg oleks kaitstud, peaksid jalanõud olema tugevast nahast ning pikema säärega. Kindlasti tuleb kanda turvakiivrit.

Milline on sinu tuleviku nägemus seoses hobustega?

Eks ma ole nii ja naa kaalunud. Kõikvõimalikud variandid on peast läbi käinud. Hambad ristis ei hakka küll plaane täide viima, "tuu võtt hobi maigu mant".

Mida arvavad väiksed ratsutamist õppivad lapsed Janikast kui õpetajast?

Laura: Hästi tore, alati sõbralik, ei ole kunagi kuri, õpetab alati, kui ma midagi ei oska

Kervin: Hull hobusefänn.

Jaanika: Hästi sõbralik, kõik aeg rõõmus ja ei pahanda

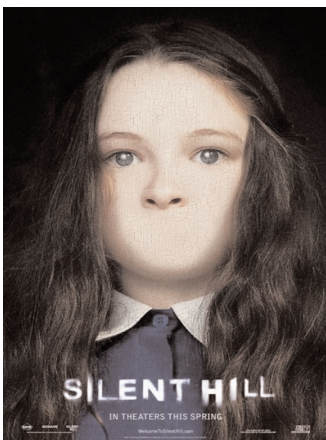
Iris: Sõbralik, ei pahanda

Milliseid filme vaadatakse? Miks?

Sandra Kroonmäe
X klass

Õpilastele meeldivad igasugused filmid: õudus-, armastus- ja põnevusfilmid. Kõige rohkem aga õudusfilmid. Miks? Õpilaste arvates tekitavad need põnevust, on ettearvamatud, huvitavad ja neid on lihtsalt äge vaadata. Teiste kannatusi ja surma nähes saad tõdeda, kuidas endal on vedanud: elu ja tervis on alles!

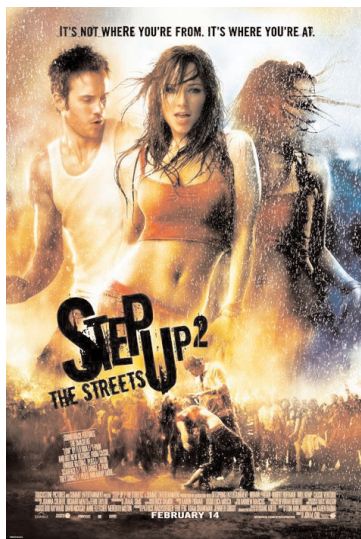
Tüdrukutele meeldivad rohkem armastusfilmid, sest need on nii hingelised, ilusad, vahel ka kurvad, aga armastus ongi selline ja need filmid lihtsalt lähevad hinge. Tihti peale kurvemate kohtade peal isegi pisarad jooksevad. Aga on ka tüdrukeid, kes nautivad õudusfilme ja neile ei lähe korda see, et õudukad nii hirmsad on. Ongi põnevam. Kuid vähem meeldivad selle tõttu ei meeldi, et pärast ei

Filmid, mis õpilastele meeldivad: "Maja järve ääres", "Vaikne maja", "Elu nagu maja", "Desperado", "Väike mees", "Horton", "Keelatud tants", "Surmalaps", "Mamma Mia", "Kiired ja vihased", "Saatan kannab Pradat".

Julgeta magama minna Noortele lähevad peale ka komöödiad, mis pakatavad huvitavatest sündmustest noorte elus. Põnev on vaadata endavanuste tegemisi mujal maailmas.

Õpilased käivad filme vaatamas enamasti kinos, sest seal saab ennast paremini filmi sisse elada. Sealne helitehnika ja pildi suurus muudavad filmi vaatamise palju huvitavamaks. Õpilaste seas leidub ka selliseid, kes satuvad kinno ainult paar korda aastas, kuna neil pole selleks lihtsalt aega. Nemad vaatavad televiisorist tulevaid filme. Suurem osa käib aga vähemalt üks kord nädalas kohalikus kultuurimajas uuemaid linataseid vaatamas. Meie kooli lähedal on väga hea kinos käia, sest seal küsitakse pileti eest ainult 15 EEK-i. Linnades saab sama teenust 50-100 krooni eest.

Aususe hind

Ele Sprenk
XII klass

Sügisest jõudis teleekraanile maailmas ülipopulaarne mäng "Tõhetk", mida vaatas TNS Emori teleauditooriumi uuringu andmetel 287 000 inimest. Selle tulemusega püstitas Hannes

Võrno juhitud saade Eesti telekanalite 2008. aasta vaadatavuse rekordi.

"Tõhetk" kogus telerite ette rohkem vaatajaid kui presidendi vastuvõtt 24. veebruaril, mis hoidis seni aasta vaadatuima telesaate tiitlit.

Saates osalejatel tuleb ausalt vastata 21 küsimusele ning see annab neile võimaluse võita kuni miljon krooni. Küsimused iseenesest pole rasked, kuna need käivad mängija enda kohta. Kas siis suur raha on väärt seda, et tervele Eestile rääkida oma isiklikust elus ja elu jooksul tehtud suurematest ja väiksematest pattudest?

Näiteks saates osalenud Külvi jäi tõe rääkimise pärast oma tööst ilma. Politseis töötanud naine tunnistas, et on alkoholi juobes autot juhtinud ning rääkis avameelselt ka sellest, et see kõik toimus politseinike seltskonnas. Ma arvan, et mängija Külvi näitas sellega, kui ebalojalne ta on oma ülemustele ja töökaaslastele ning uue töö leidmine ei pruugi kerge olla.

Tõhetkes osalenud Kalev tunnistas raha nimel üles, et on täiskasvanud mehena basseini pissinud. Nõmedad küsimused vastused jäävad inimestele hästi meelde ja ma ei usu, et keegi sellist kuulsust endale nii väga tahaks.

Meil kõigil on kapis oma luukered ja arvan, et nende väljatirimine raha nimel ei tee head ei meile ega meie lähedastele.

Reisimuljeid siit ja seal

Artiklid toimetab Kerli Uibo X klassist

Valev Laube
VII klass

Augustikuus sain võimaluse suve pikendada ja kooli algusest paar nädalat viilida. Veetsin juba teist korda suvelõpu **Kreekas**, kuid ikkagi oli mul palju uut ja huvitavat avastada. Läksin Kreekasse koos oma õega, kes pidi sinna sõitma seoses oma noorsoovahetusprojekti ettevalmistamisega. Mina aga seadsin taaskord end sisse meie sugulaste juures. Enamasti puhkasin. Sealne töö tundus minu jaoks puhkusena - oli vahva ja huvitav. Sain korjata kahte sorti viinamarju - heledaid ja tumedaid. Viinamarjade korjamisega saime valmis septembri alguseks, mil osad viidi suurte rekkadega Ateenasse müügiks. Ülejäänud marjad kuivatati päikese käes rosinateks.

Kuivatamine käis nii, et enne viinamarjade korjamist puhastati mitu päeva alusmaapinda kividest ja muust prahist. Asetati maha suured tihedad võrgud, mis kaeti tugeva kilega. Kui viinamarjad võrgule asetati, puistati need üle töödeldud tuhaga ja kaeti uuesti kilega kinni. Peale paari päeva hakati poolkuivi viinamarju kobaravartest puhastama. Seda tehti rehataolise asjaga, mis oli ühelt poolt nagu tihe reha, kuid teiselt poolt oli lihtsalt sirge plastriba, millega sai samuti rosinaid segada ja puhastada. Seda tööd tehti kaks- kolm korda. Kui rosinaid valmis said, korjati need kottidesse. Hiljem transporditi kotid lattu ja mõne aja möödudes, enne kui kokkuostja rosinaid enda valdusse sai, puhastati need "tuulemasinaga" - see puhkus suurema prahi minema.

Siin küpsevad rosinaid

Taavi Rebane
VII klass

Sitsiilia on Vahemere suurim saar. Selle pealinn on Palermo. Kuigi saar on pindalalt Eestist väiksem, elab seal üle 5 miljoni elaniku.

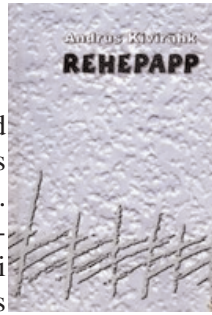
Kõige enam meeldisid mulle Sitsiilia päikesepaistelised ilmad, väga soe ja suurte lainetega meri ning sealne mitmekesine loodus. Kõikjal olid mäed ja väga eksootilised taimed. Huvitavad olid kaktusviljad, mis kõlbasid ka süüa. Väga põnev oli ka sõit 3000m kõrgusele Etna vulkaani tippu, kus oli väga külm ja isegi lumi, samas saime katsuda ka kuuma maapinda. Tippu jõudsimel mäetõstuki ja dzhiibiga. Igal pool, kuhu silm ulatus, olid laava- ja tuhaväljad. Pärast käisime Etna jalamil mesilaskasvatustalus, kus sai paljusid erinevaid meesorte maitsta: kastani-, apelsini- ja kummelimeet ning meekreeme maasika, mango ja pähkliga.

Sitsiilia väikelinnad olid väga kaunid ja hästi kitsaste tänavatega. Veel meeldis mulle Euroopa suurim puu Palermos. Huvitav oli ka kõik Palermo kapreetsiini mungakloostri katakombides nähtu. Seal rippusid tuhanded surnud seintel või lamasid riulitel. Oli väga meeldejääv ja huvitav reis.

Seatapmine, verine Jeesus ja lumememm

Kerttu Jalandi
XI klass

Mina isiklikult olen lugenud "Rehepappi" pea iga aasta. No alates sellest ajast, kui see isale kingiti. Alguses meeldis mulle see raamat hirmsasti sellepärast, et siin ropendati piisavalt. Järgnevatel aastatel hakkas mulle "Rehepapis" meeldima üleloomulikkus - kratid, tondid, libahundid, tuulispasad. Isegi üks külmking hüpas läbi. Nüüd, sel aastal ja eelmisel, on tekkinud eelnevate meeldivuste kõrvale Kivirähi kirjaviis. No kuulge, inimene ju peab oskama hästi kirjutada, kui ta suudab ära võluda 11 - aastase ning 39 - aastase.

Kivirähk oskab siduda sind teksti külge. Sa teed korraks raamatu lahti, viskad pilgu korraks tekstile ning siis avastad ehmatusega, et oled märkamatuks paar lehekülge läbi lugenud.

Kivirähi võrdlused on klass omaette: "hämarus oli kohal nagu peigmees pulmas ning laiutas tähtsalt igal pool"; "tütar Liina oli alles pisike kirp"; "tuul ei lõiganud ihusse nagu lihunikuga"; "tegin kohe hernesuppi, nii et varbad lõhki lõid(vee kohta)"; "surnum kui nott"; "pole niigi palju tulu kui kerisele visatud kärbsesüljest".

Ahned oleme, me eestlased, ja Kivirähk teab

seda. Kratid tassivad vara, puugid piima. Kõrtsmik lahjendab viina veega. Ikka küüned enda poole. Imbi ja Äрни on kohe erakordselt head näited. Hommikul vara mardiskäimised, näki koleduste talumine, merilehma koju tassimine. Nad ju sõitsid suure künaga oma maja seina puruks. Nii suur ahnus.

Kuid üks mu lemmikkohtadest on hetk, mil' katk tuleb noore naisena üle jõe, kasutades ära ühte vanemat mustlast. Naised saaksid vist peaaegu kõik kätte, kui nad kasutaksid oma võluseid. Luise kamandas ka mehi ringi tänu oma välimusele. Ta käskis ju Muna Otil Jaani karistada, kui viimane tõi talle oma "armupiruka". Ja mõisapreili. Ta läks vaesest Hansust korraks mööda ja juba oligi tema ilu poisi tummaks lõõnud.

Ja siit jõuame raamatut läbivate suhete juurde. Liina armastas Hansu, Hans armastas mõisapreilit. Liina isa, Räägu - Rein, tahtis oma tüdruku panna Öuna - Endelile mehele. Jaan armastas Luise, Luise armastas tähelepanu. Nõia - Ella e Minna armastas rehepappi e Sandrit, rehepapp armastas... Rehepapp armastas Minnat, kuid... Jah... Nii see elu juba on.

Ma tahaksin lõpetada selle "kokkuvõtte" oma lemmikkatkega: " Küll oli ilus," öhkab vaikselt Aida - Oskari vanim tütar. "Nagu jõulupuu kirikus!"

" Minule meeldib seatapmine rohkem," pomises tema nelja - aastane vend endale nina alla."

Minule meeldib ka seatapmine rohkem. Sellepärast ma Kivirähki loengi.

Selle suvelõpu kaasahaaravam etendus

Anzhelika Mändmaa
X klass

Rockooper "Ruja" on lavastatud 1970-1980 aastatel tegutsenud kuulsal eesti pop-rockbändi elu ja loomingu põhjal.

Etendus rääkis bändi loomisest, lahkuminekust ja taasühinemisest. Tuntud Ruja tegelasi kehastasid Priit Võigemast (Rein Rannap), Sergio Vares (Urmas Alender),

Risto Kübar (Jaanus Nõgisto) ja paljud teised tuntud näitlejad: Tõnis Mägi, Aivar Tommingas, Evelin Pang, Eva Klemets, samuti korvpalliklubi "Rock" tantsutüdrukud.

Lavastuses kõlas 27 tuntud ja vähemtuntud laulu: "Nii vaikseks kõik on jäänud", "Must ronk", "Teisel pool vett", "Eile nägin ma Eestimaad" jpt.

Näitlejad said oma osadega väga hästi hakkama. Priit Võigemasti mängitud Rannap oli tõeliselt huvitav ning ta osutus üheks koomilisemaks tegelaseks. Osavalt näitlesid ka teised. Minu arvates kõige raskem oli Sergio Varesel Alendri osa, sest Urmas Alendri omast käitumisest, liikumist, miimikat annab järele teha.

Huvitavad olid lavakujundus ja valgustus. Etenduse tarbeks ehitati 440-ruutmeetri lava, millele lavastuse kunstniku Ene-Liis Semperi kavandite kohaselt kujutati Tallinna Mustamäe nõukogudeaegset tüüpkorteri ning mille laius on 32 meetrit ja kõrgus 11,4 meetrit. Laval asus ka hiigelsuur LED-ekraan, millele üheksa kaamera vahendusel jõudis otsepilt laval toimuvast. Lisaks sellele olid paigaldatud Vanemuise suvelavale valgussillad ning kümne meetri kõrgused helitornid. Publiku tarbeks oli ehitatud tribüün 2990-le pealtvaatajale. Etendus möödus minu jaoks märkamatuks, sest see oli sisutihe ja haarav, lisaks pakkus võimsat tunnet kaasakiskuv muusika.

Etendus oli tõeline elamus, mida ei oskagi kirjeldada, sest seda peab ise nägema ja need inimesed, kes rockooperit vaatama käisid, lahkusid Ruja seltsist positiivse meelega.

Palju toredaid mõtteid

Kogusid Elina ja Elisa Kiis

Kell on poolveerand kaheksa
Emal tuli käe peale härjasilm
Koeranael - koer, kelle on nael hambus
Kahjuks oli üks vahekohtunik see, kes sai kiviga vastu pead, mis mäest alla lendas
Printsessile pandi kakskümmend ha-ha sulest tekki külje alla
Mis on seitsme penilase saapakoomer?

Meelelunid on nägemine, kompimine, haistmine, maitsmine...

Täielik vaikus on kõige vaiksem müra!

Äike ei ole ju müristamine!

Kopsude taga asub süda, see on siis hingamis-
elund

Selleks, et lõhna tunda, on inimesel nina, mis paikneb 50-ruutsentimeetrise maa-alal

Küsimus munanditest - vastus: "Jagan ka teile ühe lauale"

Veri aitab saunas jääkaineid eemaldada

Nohu, kurgu- ja viirushaiguste puhul pole soovitatav läatsi kanda

Pidzhaama seljale tennisepalli õmblemine aitab vältida norskamist

Linnainimesele käib närvidel, kui rohutirtsud hõõruvad oma jalgu

Pildil nähtav jäägu igäühe enda lahti seletada

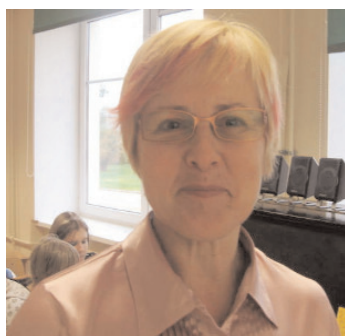

1 küsimus: Mida teeksid, kui sinust 100m kaugusel oleks karu?

Riivo Männiste
2.klassi õpilane

(Mõtleb tükk aega)
Jookseksin ära

Kaja Normann
Muusikaõpetaja

Jalga laseksin, ha-ha-ha, puu otsa roniksin, ha-ha-ha, kükitaksin maha ja hakkaksin nutma, ha-ha-ha

Airi Parv
9.klassi õpilane

Ma laseksin küll püksid täis või roniksin puu otsa. Kui puud ei ole, roniksin põõsasse, kui põõsast pole, kaevaksin augu. Sebiksin ära!

Tom Ilisson
12.klassi õpilane

Võtan võmba välja ja löön vastu pead!

Mõned pildid matkast

Värskes õhus maitseb toit paremini

Igasugu elukaid võib leida

Tehke järele!

Ka seentel on sõpru

“Kõigil on huvitav”

Mõttepauus

Pildilehe koostas Kadi Sõrmus XII klassist